

Η προφητεία του Ζαχαρία

Εδάφιο κλειδί: «Και συ, παιδίον, προφήτης του Υψίστου θέλεις ονομασθή. Διότι θέλεις προπορευθή προ προσώπου του Κυρίου εις το να ετοιμάσης τας οδούς αυτού.»
— Λουκάς 1:76

Επιλεγμένα εδάφια:
Λουκάς 1:57-80

Η ΓΛΩΣΣΑ ΤΟΥ ΠΟΥ
ελευθερώθηκε επιτέλους από εννέα μήνες αναγκαστικής σιωπής, ο Ζαχαρίας μπορούσε τώρα να εκφράσει τα αποθηκευμένα συναισθήματά του. Θα ήταν λόγια αγανάκτησης, θυμού ή απογοήτευσης που έγινε βουβός για τόσο μεγάλο χρονικό διάστημα; Όχι, δεν θα το κάνει. Άνοιξε το

στόμα του και δόξασε τον Θεό. Τα συναισθήματα ήταν στα ύψη γι' αυτόν, τη σύζυγό του και τους συμπολίτες τους Ισραηλίτες. Ήξεραν ότι υπήρχε κάτι πολύ αξιοσημείωτο σε αυτό το υποσχόμενο παιδί. Η γέννησή του ήταν στα πρόθυρα του θαυματουργικού. Πώς θα μπορούσε μια ηλικιωμένη γυναίκα να συλλάβει και να γεννήσει γιο; Πριν από πολύ καιρό, είχε συμβεί στον Αβραάμ και τη Σάρα, αλλά τώρα συνέβη στην εποχή τους! Σίγουρα ο Θεός εργαζόταν.

Πολλοί γνώριζαν ότι κάτι ιδιαίτερο συνέβη στον Ζαχαρία. Την ημέρα που τον επισκέφτηκε ο άγγελος του Θεού «ο λαός περιέμενε τον Ζαχαρίαν, και εθαύμαζον ότι εβράδυνεν εν τω ναώ. Ότε δε εξήλθε, δεν ηδύνατο να λαλήση προς αυτούς· και ενόησαν ότι οπτασίαν είδεν εν

τω ναώ· και αυτός έκαμνεν εις αυτούς νεύματα και διέμενε κωφός». (Λουκάς 1:21,22) Η επιβεβλημένη σιωπή του Ζαχαρία πέτυχε δύο πράγματα. Πρώτον, προφανώς εστίασε την προσοχή του στα λόγια του αγγέλου και στις προφητείες της Αγίας Γραφής και, δεύτερον, δημιούργησε μεγάλο βαθμό προσμονής στους Εβραίους που περίμεναν να γεννηθεί αυτό το παιδί της υπόσχεσης.

Είθισται στους Εβραίους της εποχής εκείνης να δίνουν το όνομα του πατέρα στον πρωτότοκο γιο. Όλοι εξεπλάγησαν όταν επιλέχθηκε το όνομα Ιωάννης. Τη στιγμή που ο Ζαχαρίας επιβεβαίωσε ότι το όνομα επρόκειτο να είναι Ιωάννης, υπακούοντας στην οδηγία του αγγέλου από τον Θεό, «ηνοίχθη το στόμα αυτού πάραυτα και η γλώσσα αυτού, και ελάλει ευλογών τον Θεόν». (Λουκάς 1:64) Όλοι όσοι βρίσκονταν σε απόσταση ακοής άκουγαν καθώς ο Ζαχαρίας, γεμάτος με το πνεύμα του Θεού, εξυμνούσε την καλοσύνη και την πιστότητα του Θεού σε σχέση με τα μεγάλα σχέδιά Του για τον Ισραήλ και όλη την ανθρωπότητα. Η γέννηση του Ιωάννη και ο ρόλος του ως αγγελιοφόρου του Θεού είχαν καθοριστεί πολύ νωρίτερα από αυτή τη στιγμή. Ο Ζαχαρίας δήλωσε ότι «ο Θεός ανήγειρεν τώρα εις ημάς κέρας σωτηρίας εν τω οίκω Δαβίδ του δούλου αυτού, καθώς ελάλησε διά στόματος των αγίων, των απ' αιώνος προφητών αυτού». —Λουκάς 1:70

Ναι, «από παλιά» (απ' αιώνος) είχε προετοιμάσει ο Θεός τα μονοπάτια μέσω των οποίων το θέλημά Του έπρεπε να γίνει γνωστόν και να εκπληρωθεί στη γη. Ο Ιωάννης επρόκειτο να είναι ο αγγελιοφόρος που θα πήγαινε προ του Ιησού για να διακηρύξει την παρουσία και τον ρόλο του ως Μεσσία. Ομοίως, ο Χριστός Ιησούς ήταν επίσης προορισμένος για τον ρόλο του στο σχέδιο του Θεού. «Όστις ήτο μεν προωρισμένος προ καταβολής

κόσμου...» —Α' Πέτρου 1:20

Το σπουδαίο έργο του Ιωάννη του Βαπτιστή θα εστιαστεί στην Αβρααμική υπόσχεση. Ο Ζαχαρίας επιβεβαίωσε ότι η υπόσχεση εξακολουθούσε να ισχύει. Ο Θεός θα «ενθυμηθή την αγίαν διαθήκην αυτού, τον όρκον, τον οποίον ώμοσε προς Αβραάμ τον πατέρα ημών». (Λουκάς 1:72,73) Ο Κύριος είχε υποσχεθεί στον Άβραμ: «Και θέλω σε κάμει εις έθνος μέγα· και θέλω σε ευλογήσει, και θέλω μεγαλύνει το όνομά σου· και θέλεις είσθαι εις ευλογίαν· και θέλω ευλογήσει τους ευλογούντάς σε, και τους καταρωμένους σε θέλω καταρασθή· και θέλουσιν ευλογηθή εν σοι πάσαι αι φυλαί της γης.» (Γένεση 12:2,3) Εκεί έγκείται η ουσία του Ευαγγελίου, η ευλογία όλων των οικογενειών της γης.

Ο Ζαχαρίας προφήτευσε για τη μεγάλη ευλογία που θα ερχόταν τώρα στον λαό του. Πρώτον, η σωτηρία ήταν κοντά μέσω της άφεσης αμαρτιών• μια μεγάλη μεταρρύθμιση άρχισε και η μετάνοια για τις αμαρτίες ήταν διαθέσιμη. Δεύτερον, το ότι το μεγάλο φως του Ευαγγελίου θα φώτιζε τις καρδιές και το μυαλό του λαού του Θεού. Είθε το όραμα της προφητείας του Ζαχαρία να μας ενθουσιάζει και να μας ενθαρρύνει κάθε μέρα. ■